

Puur verloskundigen

Clïëntenfolder Een te korte tongriem

Bij uw kind is geconstateerd dat het tongriempje (te) kort is. Op basis daarvan kan u overwegen om het tongriempje te laten knippen door uw verloskundige. In deze folder leest u wat een te kort tongriempje betekent en wat het knippen ervan inhoudt.

Het tongriempje

Het tongriempje is een smalle weefselplaat tussen de tong en de mondbodem. U kunt u eigen tongriem in de spiegel zien als u met open mond uw tong omhoog krult. Als het tongriempje te kort is of te ver naar voren doorloopt, kan uw kind zijn/haar tong niet ver genoeg uitsteken en bewegen. Hierdoor kunnen men name problemen ontstaan tijdens de voeding. Een (te) korte tongriem komt bij pasgeborene vrij regelmatig voor (3-13%). In 44-50% van de gevallen blijkt het erfelijk te zijn.

Een (te) korte tongriem verdwijnt meestal vanzelf. Bij vier van de vijf mensen scheurt het spontaan, doordat een vork of lepel per ongeluk onder de tong terechtkomt of door een ander hard voorwerp waarmee men in de mond zit.

De gevolgen van een te korte tongriem

Voor pasgeborene:

Bij een te kort tongriempje kan de tong niet over de onderkaak heen krullen en/of de baby kan ongecoördineerde bewegingen maken met de tong. Drinken uit de borst gaat moeilijker, hierdoor laat de baby sneller los of bijt zich letterlijk vast in de tepel. Dit is pijnlijk voor de moeder en veroorzaakt tepelproblemen. Sommige baby's met een te kort tongriempje drinken ook bij flesvoeding slordig en krijgen hierdoor veel lucht binnen met buikkrampjes en winderigheid tot gevolg.

Voor oudere kinderen/volwassenen:

Logopedisten geven aan dat 71% van de kinderen met een te kort tongriempje spraakproblemen hebben als gevolg van verminderde bewegelijkheid van de tong. De kinderen/volwassenen hebben vooral problemen met de letters T, D, Z, S, TH, N en L. Het geeft vooral problemen bij het duidelijk uitspreken van woorden. Doordat de tongbewegelijkheid niet groot is kunnen kinderen en volwassenen moeite hebben met het nat maken van de lippen en tanden, maar ook met het schoonmaken van tanden en kiezen. Hierdoor blijven etensresten makkelijker onder de tong en tussen tanden en kiezen zitten, waardoor wondjes en gaatjes kunnen ontstaan. Ook kunnen mensen met een korte tongriem moeite hebben met het likken aan een lolly of ijsje, het bespelen van een blaasinstrument, maar ook tongzoenen.

Behandeling

Voor pasgeborene:

Bij een pasgeborene kan de tongriem worden gekliefd door een arts of verloskundige. De baby wordt in doeken gewikkeld, zodat de handen niet in de weg zitten. De arts/verloskundige zet een steel met een hartje aan het uiteinde tegen de onderkant van de tong, zodat de tongriem zichtbaar wordt. Er wordt een smalle, steriele schaar onder de top van de tong geplaatst en dan knipt de arts/verloskundige de tongriem in. Na het knippen drukt de arts/verloskundige het wondje dicht met een gaasje. Als de ingreep is gedaan mag de baby snel weer op schoot en aan de borst drinken.

Baby's hoeven niet verdoofd te worden bij het klieven van de tongriem. De ingreep duurt hoogstens 1 minuut en is nauwelijks pijnlijk. Baby's reageren nauwelijks op de ingreep, de reactie is vergelijkbaar met de hielprik. Sommige kinderen slapen door, andere kinderen huilen even (maximaal 15 seconden). Dit huilen wordt niet veroorzaakt door de pijn, maar door het vasthouden van de arts/verloskundige.

Na het inknippen van het tongriempje kan het een beetje gaan bloeden, dit stopt vlug. Een speciale wondbehandeling of toediening van paracetamol is niet nodig. Het mondslijmvlies herstelt zich snel. Er kan soms een gele plek onder de tong ontstaan die na 24 tot 48 uur vanzelf verdwijnt.

Bij oudere kinderen/volwassenen:

Bij oudere kinderen of volwassenen is het klieven van de tongriem veel lastiger. De tongriem is dan steviger van structuur, waardoor het klieven wordt bemoeilijkt. Op latere leeftijd is het noodzakelijk om de ingreep uit te laten voeren door de KNO-arts. De KNO-arts doet de ingreep met verdoving of zelf onder narcose.